

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114205095
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114205095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Janky Richterovej a JUDr. Milana Chalupku v právnej veci navrhovateľky: K.. S. Ž., D. C. D., F. X, proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie 1, o náhradu škody, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 30. novembra 2015 č.k. 4C/31/2014-69 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi ako správcovi komunikácie povinnosť zaplatiť navrhovateľke ako poškodenej sumu 154,79 eur a náhradu trov konania vo výške 65,55 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 28.02.2013 asi o 16.00 hod vošla navrhovateľka so svojim motorovým vozidlom Škoda Fabia, E.: D. XXX J. do neoznačeného výtlku na miestnej komunikácii II. triedy na B.. K. R., pričom došlo k poškodeniu disku kolesa a prerazeniu pneumatiky. Odťah vozidla zabezpečila Odťahovacia služba Jaslovský, s.r.o. Navrhovateľke vznikla škoda vo výške 154,79 eur pozostávajúca z výmeny poškodeného disku a zabezpečenia nových pneumatík na prednej náprave. Výmena oboch predných pneumatík bola vykonaná z dôvodu zabezpečenia zhodnosti pneumatík v zmysle § 5 ods. 13 vyhl. MDPaT SR č. 64/2009 Z.z. a v čase opravy vozidla už model pneumatík, ktoré boli pôvodne na vozidle už nevyrábali. Navrhovateľke bola dňa 01.03.2013 vyfakturovaná spoločnosťou BPC AUTO s.r.o. suma 154,79 eur za pneumatiky (2 ks), vyvažovacie olovko, disk a výmena a vyváženie pneumatík, ktorú na základe pokladničného dokladu uhradila dňa 01.03.2013. Navrhovateľka uplatnila u odporcu náhradu škody listom doručeným dňa 20.03.2013, na ktorý odporca odpovedal listom zo dňa 26.03.2013, v ktorom uviedol, že uvedený výtlk na ul. K. R. bol dňa 04.03.2013 opravený jeho zmluvným dodávateľom a náhradu škody môže uznať až po právoplatnom rozhodnutí príslušného súdu.

Odporca okrem nedostatku vecnej pasívnej legitímácie (v súvislosti s tým, že koľajové pásy nie sú súčasťou miestnych komunikácií, a teda odporca nie je ich správcom) namietal aj vznik a výšku uplatnenej náhrady škody.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľka dostatočným spôsobom preukázala priebeh vzniku škody ako aj jej výšku. Zo zákazkového listu vystaveného spoločnosťou Odťahovacia služba Jaslovský s.r.o. vyplýva, že táto spoločnosť vykonala odťah vozidla Š - Fabia, E.: D. XXX KF dňa 28.02.2013 z ul. K. V prevádzke autoservisu BPC AUTO, s.r.o. na Záhradníckej ul. bola vykonaná oprava vozidla, o čom svedčí faktúra vystavená navrhovateľke na sumu 154,79 eur za 2 ks pneumatík, vyvažovacie olovko, disk a výmenu a vyváženie pneumatík. Úhradu tejto faktúry navrhovateľka vykonala dňa 01.03.2013, čo vyplýva z pokladničného bloku vystaveného spoločnosťou BPC AUTO, s.r.o. Z uvedených skutočností vyplýva, že dôkazy predložené

navrhovateľkou korešpondujú s jej tvrdeniami prednesenými v konaní. Vozidlo navrhovateľky bolo odtiahnuté odťahovacou službou z ulice, na ktorej sa nachádzal výtlk, a to na ulicu, na ktorej sa nachádzal autoservis, ktorý vykonal opravu. Zároveň bola navrhovateľkou vyhotovená fotodokumentácia miesta škodovej udalosti, a teda aj samotného výtlku, ktorého lokáciu odporca ani nespochyboval. Aj rozsah škody bol zdokumentovaný fotografiami, a to autoservisom, ktorý vykonal opravu vozidla. Z týchto dôvodov súd považoval za nepochybne preukázané, kde sa stala škodová udalosť ako aj skutočnosť, že škoda na vozidle navrhovateľky nastala práve v dôsledku neoznačeného výtlku na vozovke.

Pokiaľ ide o námietku odporcu o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie z dôvodu, že výtlk sa nachádzal na mieste, ktoré sa nepovažuje za súčasť miestnej komunikácie, a teda z toho dôvodu odporca nie je správcom tejto časti komunikácie, súd ju nepovažoval za dôvodnú. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, komunikácia, na ktorej došlo k škodovej udalosti, je komunikáciou II. triedy, ktorej správu vykonáva odporca. Je zrejmé, že výtlk sa nachádzal v tesnej blízkosti koľajového pásu (čo vyplýva aj z vyhotovenej fotodokumentácie), avšak v danom prípade ide o nefunkčné koľajnice, resp. koľajnice, ktoré nespĺňajú svoj účel a nie sú v riadnej prevádzke. Hoci to z dikcie vyhlášky č. 35/1984 Zb. výslovne nevyplýva, je potrebné z jej obsahu vyvodiť, že koľajové pásma sú vylúčené zo súčasti komunikácií z dôvodu, že ich správu vykonávajú iné inštitúcie než správca pozemných komunikácií, ale iba v prípade, že tieto sú riadne používané a slúžia na svoj účel (čo však nie je tento prípad), a to z dôvodu, aby mohli zabezpečovať údržbu a bezpečnosť železničnej alebo mestskej dopravy. Súd na základe uvedeného vyvodil, že odporca je správcom komunikácie ako takej bez výnimky časti pri koľajovom pásme. Namietanie tejto skutočnosti odporcom súd považoval za účelové, keď na druhej strane sám odporca oznámil navrhovateľke, že predmetný výtlk dal opraviť svojim zmluvným dodávateľom. Odporca v zmysle zákona o pozemných komunikáciách zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľke ako užívateľke komunikácie v dôsledku závady v zjazdnosti komunikácie, pričom odporca v konaní nepreukázal, že nebolo v medziach jeho možností túto závadu odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Na základe uvedeného, po vykonanom dokazovaní, súd vyhovel návrhu navrhovateľky v celom rozsahu, keď navrhovateľka v konaní preukázala všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, a to porušenie povinnosti odporcom, škodu ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Z uvedeného dôvodu súd priznal navrhovateľke uplatnený nárok na náhradu škody, pozostávajúci z nákladov na opravu vozidla vo výške 154,79 eur. Súd považoval nárok za preukázaný, jednak spomínanou fotodokumentáciou (rozsah poškodenia) ako aj fakturáciou a úhradou nákladov (výška škody).

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď plne úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca namietajúc, že v zmysle ust. § 442 Občianskeho zákonníka (O.z.) skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Aj v prípade, ak by skutočne vznikla navrhovateľke škoda uvedeným spôsobom, jej výška by mala zohľadňovať skutočnosť, že motorové vozidlo bolo vyrobené v roku 2004, výšku škody preto nemožno stotožňovať s výškou nekrátených nákladov na opravu vozidla, v opačnom prípade by na strane navrhovateľky došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor odporcu tým, že pri výpočte výšky škody nebola odpočítaná amortizácia. Aj podľa ustálenej judikatúry pri škode spôsobenej na používaných vozidlách znalci z odboru cestná doprava odpočítavajú amortizáciu nových súčiastok do vozidla zamontovaných pri oprave, nakoľko sa tým zvýšila hodnota vozidla opravou. Ďalej odporca poukázal na to, že v súlade s § 12 vyhl. č. 35/1984 Zb. za závadu v zjazdnosti ciest sa považujú také zmeny týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Ide o ojedinelé výtlky, výmole, hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky. Podľa § 9a cestného zákona užívateľa komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného alebo dopravného - technického stavu komunikácií, správcovia komunikácií zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti. Odporca poukázal na to že sporná komunikácia každoročne po zimných mesiacoch vykazuje množstvo nerovností, ktoré odporca označuje prenosným dopravným značením. Z predloženej fotodokumentácie však nie je možné ustáliť, či označená nerovnosť sa zhoduje s namietaným výtlkom, taktiež či existuje príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou spôsobenou konkrétnym výtlkom a nesplnením povinnosti odporcu. Odporca tak spochybňoval, že nie je možné s určitosťou posúdiť, či namietaná škoda bola v tvrdenom čase spôsobená konkrétnym poškodením vozovky, keď absentuje dokumentácia policajných orgánov a ich prípadné posúdenie, či tvrdená škodová udalosť nebola zavinená porušením pravidiel cestnej premávky,

či k nej došlo skutočne v danom čase na danom mieste a v príčinnej súvislosti s namietaným poškodením vozovky. Navrhovateľka totiž nedostatočne zdokumentovala udalosť a nepredložila potrebné dôkazy. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol odporca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázala na ustálenú prax poisťovní, ktoré náhrady škody riešia bez ohľadu na prípadnú amortizáciu, ustálenú judikatúru v tomto smere, na ktorú poukázal odporca, nepovažovala za podloženú. Podľa navrhovateľky bolo v možnostiach správcu komunikácie závady v zjazdnosti odstrániť, škodová udalosť sa stala v jednom z hlavných mestských a na dopravu náročných úsekov. Nakoniec aj listom z 26. 3. 2013 riaditeľ magistrátu oznámil, že uvedený výtlk na ulici Mlynské Nivy bol dňa 4. 3. 2013 opravený zmluvným dodávateľom odporcu, čím priznal, že výtlk tam bol a za jeho opravu je zodpovedný odporca. Pokiaľ odporca sponchyboval nedostatočné zdokumentovanie udalosti a neprivolanie polície k tejto, navrhovateľka poukázala na nízku výšku vzniknutej škody, nepresahujúcu jeden a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona, v ktorom prípade škodovej udalosti, nie dopravnej nehody, nie je potrebné privolanie polície. K zdokumentovaniu výtlku použila fotoaparát mobilného telefónu, miesto škodnej udalosti vyplýva aj z potvrdení odťahovej služby. Navrhovateľka preto navrhla napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť, uplatnila tiež náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel pritom k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Skutočnou škodou je teda nielen už vzniknuté zníženie majetkového stavu poškodeného, ale môžu ňou byť aj také hodnoty, ktoré bude potrebné ešte len vynaložiť na uvedenie poškodenej veci do pôvodného stavu (R 55/1971).

Ak nemá poškodený už možnosť kúpiť vec, ktorú stratil alebo zničil ten, kto si vec vypožičal, potom je skutočnou škodou niekedy aj hodnota nákladov vynaložených na obstaranie tejto veci alebo zhotovenie jej kópie (R 5/1978).

Výška peňažnej náhrady má zodpovedať nákladom na uvedenie do pôvodného stavu, t. j. do stavu pred poškodením. Skutočná škoda je vyjadrená porovnaním majetkového stavu poškodeného pred vznikom škody a potom, preto aj rozsah náhrady škody v peniazoch má zodpovedať čiastke nutnej na obnovenie do pôvodného stavu.

Pokiaľ ide o nové veci, na ktorých došlo ku škode, poskytuje sa náhrada v plnej výške ich ceny. Pri škode na veciach starších, použitých a čiastočne opotrebovaných je potrebné zisťovať všeobecnú cenu, ktorú tieto veci mali v čase poškodenia.

Pri stanovení výšky náhrady škody spôsobenej na veci je potrebné vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Výšku peňažnej náhrady, vyjadrujúcu náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu, je potrebné zistiť a stanoviť objektívne a nezávisle na okolnostiach nesúvisiacich s udalosťou. Ak nie je uvedenie veci do pôvodného stavu možné, tak vodítkom pre stanovenie výšky náhrady škody je výška nákladov, ktoré sú nevyhnutné k tomu, aby odškodnenie bolo poskytnuté inak než uvedením veci do predchádzajúceho stavu (predovšetkým náklady na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci (R 25/1990).

Pri stanovení výšky škody vzniknutej poškodením veci použitej a čiastočne opotrebovanej musí byť prihliadnuté k obvyklej trhovej cene veci v dobe poškodenia a k rozsahu poškodenia, pričom od čiastky vyjadrujúcej náklady na opravu veci musí byť odpočítaná čiastka zodpovedajúca zhodnoteniu vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu (R 54/2003).

Pri škode spôsobenej na starších použitých a čiastočne už opotrebovaných veciach, postupujú súdy správne, keď zisťujú všeobecnú cenu, ktorú mali tieto veci v čase poškodenia, a keď sa neuspokojujú s účtovnou hodnotou, v akej boli predmety vedené podľa inventarizačných predpisov (R 27/77).

V podstate, aj keď staršia judikatúra vychádzala pri odškodňovaní vzniknutej škody na veciach z dikcie uvedenia veci do pôvodného stavu, a ak to nie je dobre možné, poskytnutia peňažného plnenia vo výške spôsobenej škody (v súčasnosti platí opak), nič to nemení na skutočnosti, že výška škody predstavuje (pokiaľ ide o vec používanú, čiastočne opotrebovanú) peňažný ekvivalent zodpovedajúci výške nákladov na obstaranie takejto alebo obdobnej veci v čase jej poškodenia.

Prípadné zhodnotenie veci jej opravou však je potrebné v každom osobitnom prípade starostlivo zvážiť. Práve pri motorových vozidlách totiž platí, že vozidlá rovnakého typu, veku a stavu majú, ak je jedno nepoškodené a druhé opravované, na trhu vozidiel rozdielne ceny a to v tom zmysle, že vozidlo opravované má všeobecnú cenu nižšiu. To platí pre vozidlá nové alebo len málo používané, v prípade

škody na vozidle starom a výrazne opotrebovanom dochádza spravidla opravou k zhodnoteniu. Aj tu však je rozhodujúce, ktorá z jednotlivých hlavných skupín vozidla bola pri škodnej udalosti poškodená a opravou prípadne zhodnotená, resp. či oprava predstavuje výrazné zlepšenie úžitkových vlastností vozidla. Je predsa rozdiel, či sa opravou zlepší napr. účinnosť motora, prevodového mechanizmu, stav náprav a ďalších funkčných skupín oproti stavu pred poškodením alebo či sa opravou odstraňujú len následky poškodenia napr. karosérie resp. jej častí, ktoré, hoci na staršom vozidle, neboli pred nehodou poškodené, opotrebované resp. výraznejšie znehodnotené /napr. koróziou, nárazom a pod./ a svoju funkciu i na staršom automobile plnili rovnako ako na vozidle novom.

V danom prípade došlo k poškodeniu disku kolesa a pneumatiky, ktoré podľa vyhotovenej fotodokumentácie (disk bez korózie, dostatočná výška dezénu pneumatiky) pred škodnou udalosťou spĺňali svoju funkciu, ich výmenou za nové nedošlo k takému zhodnoteniu, ktoré by sa prejavilo vo výraznom zlepšení jazdných vlastností resp. zvýšení trhovej ceny vozidla.

Stav, kedy najmä pri starších vozidlách poisťovne kráti plnenie o tzv. amortizáciu, teda ich presvedčenie, že výmenou poškodených, opotrebovaných dielov za nové, poškodené vozidlo de facto zhodnotili a teda vyplatili poškodenému viac, než na čo má nárok (bezdôvodné obohatenie), právom možno nazvať nespravodlivým. Aby výklad zákona smeroval k spravodlivému výsledku, musí náhrada škody poskytnutá v peniazoch zohľadňovať všetky prostriedky, ktoré poškodený vynaložil na opravu vozidla. Navyše toto takzvané zhodnotenie vozidla je poškodenému nútené, nezavinil si ho sám, a preto ho nemožno znevýhodňovať tým, že sa naňho preniesie bremeno úhrady časti škody, ktorú mu spôsobil niekto iný porušením právnych predpisov. Je potrebné tiež vziať do úvahy skutočnosť, že každé vozidlo opravené v dôsledku havárie, stráca na svojej trhovej hodnote. Ak sa teda nedá vozidlo opraviť rovnako opotrebovanými dielmi (čo je v praxi nemožné), v rámci svojej povinnosti navrátiť vozidlo do pôvodného stavu musí škodca uhradiť aj nové diely. Poškodený nemôže doplácať na neschopnosť škodcu opraviť vozidlo rovnako opotrebovanými dielmi a navyše takého zhodnotenie ani neprinesie poškodenému na jeho vozidle zlepšenie úžitkových vlastností, alebo zvýšenie jeho všeobecnej ceny a preto o žiadnom „bezdôvodnom obohatení“ nemožno uvažovať.

Ohľadom ďalšej námietky odporcu, že navrhovateľka nepreukázala, že ku škodovej udalosti došlo skutočne v danom čase na danom mieste a v príčinnej súvislosti s namietaným poškodením vozovky, keď navrhovateľka nedostatočne zdokumentovala udalosť a nepredložila potrebné dôkazy, odvolací súd konštatuje, že vozidlo navrhovateľky po vzniku škody bolo nepojazdné, vyhotovená fotodokumentácia ako aj údaje odťahovej služby jednoznačne identifikujú miesto a čas škodovej udalosti, ako aj správcu komunikácie ako zodpovedný subjekt. Nakoniec existencia závady v zjazdnosti označenej komunikácie v čase vzniku škody vyplýva aj zo stanoviska odporcu zo dňa 26.3.2013, kde tento oznámil navrhovateľke, že „uvedený výtlk bol dňa 4.3.2013 opravený našim zmluvným dodávateľom“.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov neostalo odvolaciemu súdu než potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, podľa § 219 ods. 1 O.s.p., z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke ich náhradu nepriznal, pretože trovy odvolacieho konania v lehote vyplývajúcej z ust. § 151 ods. 1 O.s.p. od vyhlásenia rozhodnutia nevyčíslila, v ktorom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.